

בראונית

26 בדצמבר 2020

1 51% תאור הרקע ומטרת הניסוי

הניסוי בוחן תנועה רב חלקיקית, תחת הנחת הארגודיות - לפיה הכוח מתפלג באופן אחיד על כלל המערכת. ולכן מיצוע שלו יניב $\langle xF(t) \rangle = 0$. פיתוח מהכיוון הנ"ל יביא למשוואת התנועה הבאה :

$$\langle x^2 \rangle = \frac{m}{\alpha} e^{-\frac{\alpha}{m}t} x_0^2 + \frac{2k_B T}{\alpha} t$$

נזכיר כי ל α היה יחידות של $\left[\frac{m}{t}\right]$ (קבוע משוואת סטוקס), אנו מצפים כי למדידה לאחר זמן סביר תזניח את האיבר המעריכי ונקבל את :

$$\frac{2k_B T}{6\pi\mu a} t = \frac{2k_B T}{\alpha} t = \langle r^2 \rangle$$

. מה שמתאים לפיתוח דרך משוואת הדיפוזיה - $\frac{\partial}{\partial t} \psi = D \nabla^2 \psi$, כאשר ψ היא צפיפות החומר, הפתרון הוא : $\psi(x) = \frac{e^{-\frac{x^2}{4Dt}}}{\sqrt{4\pi Dt}}$ כלומר התפלגות נורמלית ולכן $\mathbb{V}[x] = \mathbb{E}[x^2] = \sqrt{2Dt}$ (לבדוק שאכן פקטור $\sqrt{2}$). מטרתנו בניסוי הייתה תחילה לאשש תאוריה זאת, כלומר לבדוק האם ההנחת הארגודיות היא סבירה בתנאים של טמפ' החדר וריכוזים שונים של טווחים אותם אנו מערכים כ"סטנדרטים". לאחר הערכה הגסה, לתת תוקף נוסף בהמצאות חישוב קבוע בולצמן עד כדי שגיאה שמקורה ביכולת המדידה. לשמחתנו אף על פי שהתרשלנו במדידת הטמפ' ונוכחות של זרם, הגענו להערכה טובה של קבוע זה עד להשלים ספרות אחרי הנקודה. בטווח

2 53% תאור מהלך הניסוי איך הניסוי בוצע - שיטת העבודה בעיות מיוחדות – איך התגברתם

2.0.1 תיאור טכני של מהלך הניסוי.

כדי לבחון את התנועה הבראונית חילקנו את הניסוי לפי ריכוזים שונים. כל ריכוז הכיל כ 10% ריכוז של חלקיקים -להלן טבלה-, וכ 90% מתערובת של מים וגליצרול. יחד בנפח כולל של כ $40[\mu L]$. להלן טבלה המתארת את את ריכוז הגליצרול בתערובת בכל אחד הניסויים, ולכל ריכוז שכזה את קבוע הצמיגות המאפיין אותה. כל ריכוז שוכן בין שתי פלטות זכוכית, במטרה לצמצם את דרגת החופש של התנועה בציר ה \hat{z} . ובכך להבטיח שאנו מסתכלים על מערכת שהיא בקרוב דו מימדית.

עוד קצת פרטים טכנים על הכנת הריכוזים. כדי להבטיח יחס של 90 ל 10 %, בתמיסה הכוללת דגמנו כ $160[\mu L]$ מריכוז תערובת הגליצרול וכ $40[\mu L]$ מתערובת החלקיקים, שמנו לב כי עבור ריכוזים גבוהים של גליצרול, הפטיפטה מזייפת, בערכה גסה כ ..., כלומר היא אינה יונקת כ $160[\mu L]$ נפח.

את תמונה המתקבלת מהמיקרוסקופ ניתחנו בהמצאות תוכנת מעקב, עבור חלקיקים שנבחרו באופן סלקטיבי כך שלמראית העין ניראים כדורים. כארבעה חלקיקים פר ריכוז. במערכת המצייתת באופן מושלם להנחת הארגודיות, מקטע הנתונים $[t_1 \rightarrow t_2]$ הוא מדידה בפני עצמו. זאת מאחר ומערכת ארגודית היא חסרת זכרון. הסעיף הבא מתואר כיצד השתמשנו בעובדה הזאת, כדי להתגבר על משברים שנקלנו בהם בעת ההסקה מהמדידה. לצורך המשך הדיון נגיד כי חלון ω הוא אינטרוול זמן, ומיצוע על החלונות פירושה

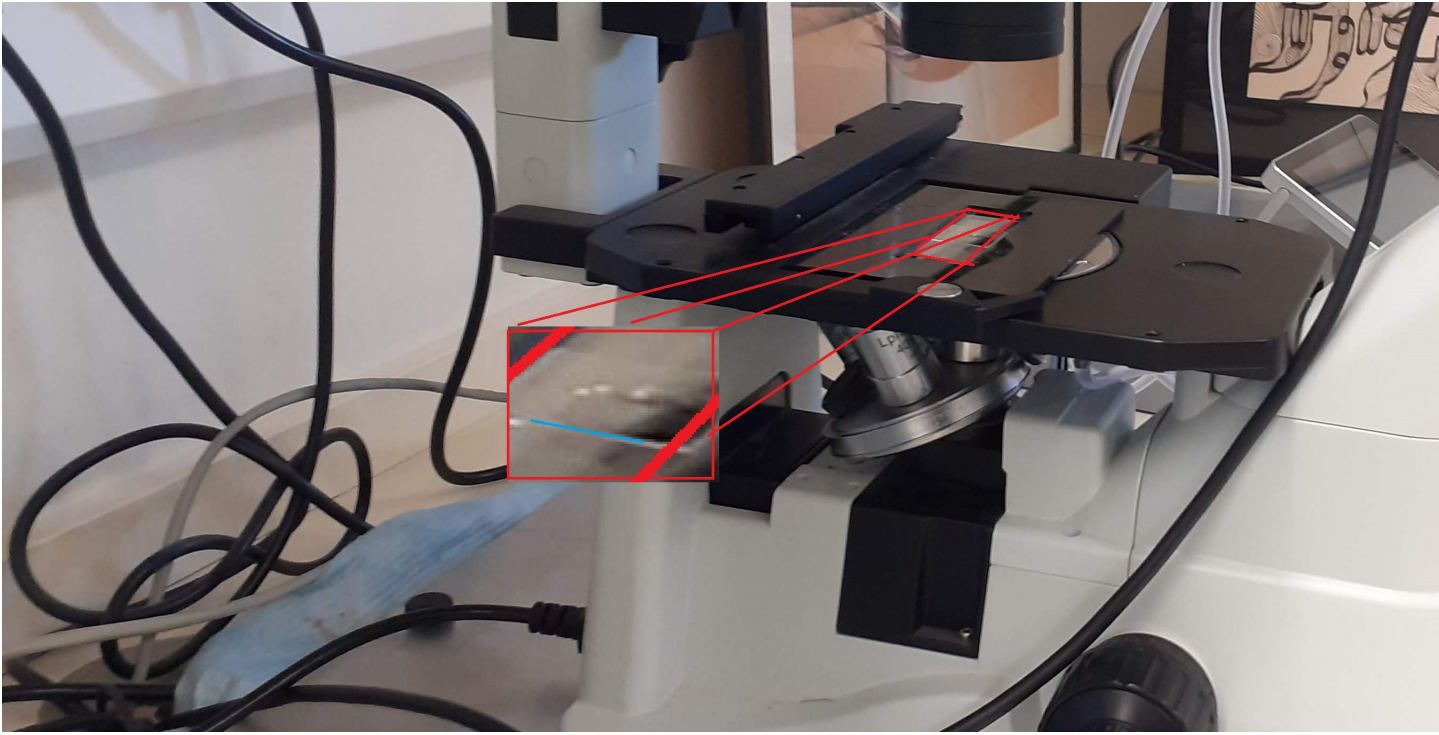
$$\bar{X}(t) = \frac{1}{\#windows} \sum_{\omega} X[\omega + t]$$

כאשר X הוא גודל כל שהוא (כמובן שבהקשר המרחק $X = \bar{x}^2$). שוב, בהתאמה מושלמת לתאוריה, המדידה על פני החלונות שקולה למדידה על פני חלקיקים שונים ברדיוס זהה.

נציין כי בתחילת הניסוי ההיינו חשדנים לגבי טיב האיכות של התוצאות המתקבלות מבחירה סלקטיבית של חלקיקים (כדורים). ולמעשה הדרישה הזאת אינה הכרחית אם מניחים כי התפלגות צורת החלקיקים היא ללא עדיפות מבחינה מרחבית, כלומר שבתוחלת הכדורים שואפים להיות כדורים. המחשבה הזאת, התניעה בנו מוטיבציה לסכום על פני כל החלקיקים במערכת, ומשם קבוע בולצמן יהיה השיפוע של הישר התקבל מחישוב התוחלת המותנת

$$k_B t = c \cdot \mathbb{E}[\mathbb{E}[r^2|a]](t)$$

. תוצאה שכזאת הייתה יכולה להיות מאוד מרגשת. לבסוף לא הצלחנו לממש את הרעיון אך יצאו לנו כמה תמונות יפות ויותר חשוב ההתעסקות בכך חיזקה את הבנה הכללית שלנו לגבי קנה המידה של המערכת, עד כמה היא רועשת, מה זה אומר ארגודיות בעצם ולמה כשאומרים "סביר להניח" אז באמת סביר להניח.

איור 1: המיקרוסקופ בו השתמשנו כדי לקחת את הדגימות, בהגדלה ניתן לראות את הצלחית ששימשה אותנו, הפס הכחול מדגיש את הזכוכית העליונה שנועדה לשטח את הרכיז.

2.0.2 סחף.

נזכיר שוב כי פיתוח הקשר של התנועה הבראוונית מניח כי מיצוע על פני הכוח אותו ירגיש חלקיק במרחב מתאפס $\langle xF(x, t) \rangle$. אך ברור כי גורמים שונים יכולים להטות כיוון לכוח זה ומכאן כיוון מרכזי לזרימה על הצלוחית. בהינתן כיוון מועדף נצפה כי $\langle x(t) \rangle \neq 0$ (תוחלת מיקום החלקיק).

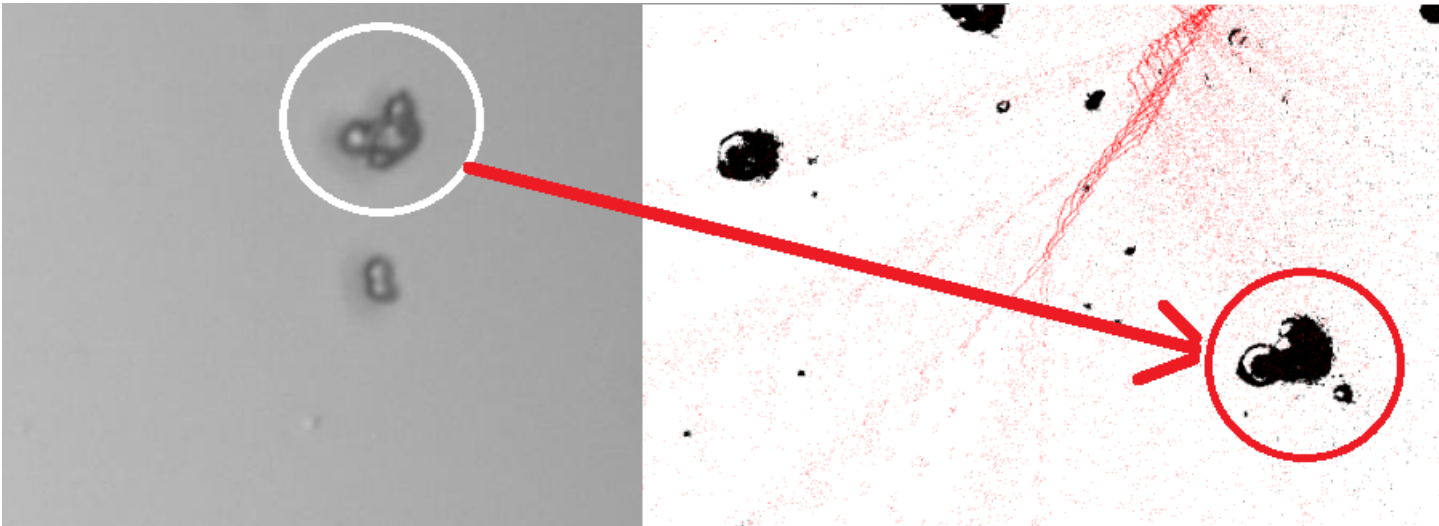
הגישה הראשונה בה נקטו כדי להתמודד עם הפער בין ההנחות למצב המערכת היתה צימצום למינמום השפעות החיצוניות על המערכת. השתמשנו בפס כדי לוודא שמשטח המיקרוסקופ ישר ובכך נמנע מכוח הגרויטציה של כדור"א להאיץ את החלקיקים, דאגנו לחכות לחכות זמן סביר כדי שתנאי ההתחלה שנירכשו ברגע הצבת הצלוחית ידעכו. נוסף על כל זה הקפדנו על סטראיליות מאחר וראינו כי הצטברות אבק עקב הזנחה של צלוחית עשויה גם לתת תוצאות מוזרות.

לאחר שיצמצמנו את עוצמת השפעת ההפרעות, נקטנו בגשיה השניה - כעת היה ניתן להניח כי ההפרעות הן אינן הגורם העיקרי בהכתבת אופי התנועה ומעתה היה ניתן לחשוב עליהם כאל משתנה מקרי, ועל מקטע זמן מסויים כאל דגימה, דגימה מרובה אצל חלקיק יחד,

המאופיין ברדיוס (קבוע בזמן). פורמלית חישבנו את $\langle x^2 \rangle_{t_0=iw} \sum_i^{\lfloor \frac{T}{w} \rfloor} \left[\frac{1}{\frac{T}{w}} \right]$

$$\langle xF(x, t) \rangle = \langle xF(x, t)_{ext} + xF(x, t)_{int} \rangle = F_{ext} \langle x \rangle + \langle xF(x, t)_{int} \rangle = \langle xF(x, t)_{int} \rangle$$

אשר F_{ext} הוא הכוח החיצוני על כלל המערכת ו F_{int} הוא הכוח הפנימי. העובדה הנ"ל היא חשובה, מאחר ותחת הנחה כי אין אינרציה בין החלקיקים בריכוז, נקבל כי ההפרעות העיקריות נרכשות ברגע בו מונחת הצלוחית על פני המיקרוסקופ - להפרעה זאת אנו קוראים סחף. ברור כי קיים פרק זמן בו ניתן להתייחס אל הפרעה באופן לניארי בלבד. לשמחתנו המדידות מעידות כי פרק זמן זה הוא מס' שניות בודד, כלומר מתאים לפרק הזמן האופייני של המערכת. מכאן

2.1 משברים

- 2.1.1 עניין הסחף, לדעתי אפשר לשים פה גם עניין של רזוננס. פתירת משוואת הדיפוסיה תחת תנאי התפסות על השפה, צריכים לתת תיקון כי לא יתכן שזה ישאף להיות כמו e^{-t} אלא צריך להתייבב על משהו (לחומר אין לאן לברוח). הפתרון הוא כמובן חקר המערכת רק בסדר ראשון (חלוקה לבאנצ'יפ).
- 2.1.2 עניין הרעש, בדגימה. (שימוש בפילטרים וכל העניין).
- 2.1.3 עניין השידוכים לדבר תחילה על שימוש ב DFS ו דגימה פר פריים, ואז על המעבר אל BFS ושימוש במרכזי המסה שמצאנו כנקודות מוצא לחיפוש.
- 2.1.4 התייחסות לכך שהמסות ונהפחים אינם בהכרח כדורים, ולכן אנו מצפים לקבל עבור המסה והרדיוס המוצצעים.

3 05% פרוש התוצאות הצגת התוצאות + חישוב שגיאות מקור השגיאות – איך הערכתם אותן – מה מקורן – איך התגברתם השוואת התוצאות לתאוריה

generateTable

הכרות המערכת ומדידה ראשונית : השתמשו במיקרוסקופ לקבלת תמונה איכותית של חלקיק הנמצא בתנועה בראונית בתמיסה. בצעו כיוול של הגודל הנראה של החלקיק באמצעות שקף כיוול. כיצד תנתחו את ממוצע ריבוע ההעתק? כמה חלקיקים שונים נדרשים לקבלת תוצאה איכותית? התייחסו להנחה הארגודית. האם החלקיקים חופשיים לנוע בציר (Z) בניצב ללוחית המיקרוסקופ? כיצד זה ישפיע על המדידה? כיצד תוודאו שהמערכת איזוטרופית, כלומר שאין סחיפה לכיוון מסוים? מה ניתן לעשות בניתוח הנתונים כדי להתמודד עם סחף? איך תראה התלות של $r < 2$ בזמן במקרה של סחיפה? קבלו את התלות של $r < 2$ בזמן עבור מספר חלקיקים בגדלים שונים. בדקו את התלות בגודל ביחס לצפוי תיאורטית. 2. תלות בצמיגות : הוסיפו תמיסת חלקיקים מרוכזת לתערובת של מים וגליצרול בריכוזים שונים. קחו בחשבון את המים שבתמיסת החלקיקים וחשבו מחדש את הריכוז בתמיסה 2 הסופית. השתמשו בטבלאות לחישוב הצמיגות וקבלו תלות של $r < 2$ ושל מקדם הדיפוזיה בצמיגות. כיצד ניתן להשתמש במדידה זו לחישוב קבוע בולצמן? 3. תלות בטמפרטורה : שנו את הטמפ' וחזרו על המדידות בערכי טמפ' שונים. קחו בחשבון את שינוי הצמיגות כתוצאה משינוי הטמפ' (ניתן למצוא מחשבוניס וטבלאות לחישוב הבדל זה, שהוא משמעותי). 4. דיפוזיה של חזית (אופציונאלי) : השתמשו בנוזלים שונים מסיסים במים (חלב, צבע מאכל, דיו) וצפו בחזית התקדמות הנוזל לתוך המים. האם יש לכם אומדן לגודל החלקיקים? האם כל דיפוזיה היא תנועה בראונית?

4 שיחת סיכום -10 נקודות על אי-קיומה